

La Vela de circ apunta a Ca l'Estruch

El nou espai de circ a Sabadell reforça la potència de la fàbrica de creació i busca noves complicitats professionals

Ha acabat la primera temporada sencera de La Vela al pati de l'Estruch. L'equipament de suport a la creació d'accions de circ a Catalunya (que durant anys va ser a Vilanova i la Geltrú) va arrencar una segona vida a partir del gener del 2015. Van obrir la pista, però es va haver de comprar tot el material d'escena perquè havia quedat malmès en el llarg període d'abandonament. L'abril del 2016 es va fer l'estrena de La Vela, amb uns equips tècnics que aniran completant els pròxims anys. Jordi Gaspar, el director de La Vela a Sabadell i exdirector del Trapezi de Reus, ja avança que aquesta temporada que comença s'obrirà el capítol de formació en circ, per ara, de manera intermitent.

La Vela va obrir-se en el vintè aniversari de Ca l'Estruch. La seva aparició ha servit per sumar potència a un dels centres de creació més veterans de Catalunya, de fora de Barcelona. El seu director, Manuel Rodríguez, avala amb dades la necessitat d'espais com ara el de la Creu Alta. Sobretot quan fa unes setmanes, el 20 de juliol, es va obrir l'estació de la Creu Alta dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (a tres minuts a peu de l'equipament municipal). Barcelona és molt més a prop.

Ca l'Estruch rep molts més projectes dels que pot gestionar. Per fer la tria, es disposa de dues comissions (de dansa i nous formats escènics, i de circ) que ajuden a prendre la decisió. En formen part professionals

que estan en el batec d'aquests camps, com ara Cristina Alonso (directora del Graner, la fàbrica de creació vinculada al Mercat de les Flors), Pep Pla (director del TNT), Thomans Noone (coreògraf i assessor de dansa del SAT!), Carles Mallol (La Caldera), Semolina Tomic (Antic Teatre) o Margarida Troguet (gestora cultural, que durant molts anys va impulsar l'Escorxador de Lleida i que ara està implicada en el Sismògraf). Pel

que fa a la comissió de circ (a la qual ja es vol incorporar Leandro Mendoza, l'actual director del Trapezi) també hi ha Cristina Tación (Ateneu Popular de Nou Barris), Johnny Torres (director de la Central del Cric) i

Bona part dels artistes arriben de França

Tena Busquets (directora del Principal d'Olot). Per Manuel Rodríguez, aquestes comissions fan de xarxa de transmissió d'informació. Així, Ca l'Estruch dona a conèixer tot allò que residirà a l'equipament perquè així serà més fàcil trobar complicitats amb altres institucions perquè el projecte tingui més padrins. Ca l'Estruch assumeix un rol de catalitzador que, probablement, comenta el seu director, correspondria al Departament de Cultura de la Generalitat.

Ca l'Estruch té una notable presència de talent francòfon per a treballs de nous formats i dansa. Sobta perquè sempre s'ha considerat França com l'exemple a seguir. Efectivament, tot i la gran dispersió de centres nacionals arreu de tot el territori francès (amb un pressupost envejable), hi ha un

grapat d'autors que prefereixen baixar a crear a Sabadell, "diuen que s'hi senten molt a gust", comenta Rodríguez.

Avui, un 99% de la programació de Ca l'Estruch correspon a representacions dels espectacles que han estat creant. A conseqüència de les retallades en el pressupost de la programació, es van eliminar les contractacions. Estan satisfets de l'assistència de públic pel que fa al circ, amb unes 90 persones de mitjana per funció. Les xifres de dansa i nous formats supera aquesta mitjana, però Rodríguez està convençut que el nombre de públic en circ facilitarà l'accés a un tipus de públic que s'aproparà a aquesta disciplina amb menys prevenció que en la contemporània i l'autoria emergent. *

Les primeres passes de La Vela. Un instant de l'espectacle d'inauguració de La Vela, que engega el segon curs complet d'exhibició.
MARTAGC

Connexió local: de l'estigma al valor social

Manuel Rodríguez, tècnic de l'equipament de Ca l'Estruch, remarca que l'Estruch ja es va concebre en el Mapa Cultural de Sabadell del regidor Pere Vidal del 1994, com un espai de creació en què confluïssin veus locals (i amateurs) amb altres de professionals. Ha estat així des del principi. Tant en el repartiment de bucs i horaris d'assaig, com també en la cartellera d'aquest equipament de la Creu Alta. El director de l'Estruch recorda que, quan presentava el projecte fa uns anys, li recomanaven que passés per

sobre i per alt la visió local per fer-se més atractiu a les altres institucions. Ara, diu perplex, s'ha comprovat com aquell valor de relacionar els dos mons ha acabat sent un valor en la cultura, perquè facilita i acostava dos mons en què l'actor ocasional esdevé espectador habitual. I hi afegeix que en la trobada entre els dos universos creatius es genera un debat molt sucós per als mateixos artistes professionals, el qual els permet conèixer millor les reaccions dels espectadors amb una representació a meitat del procés i, fins i tot, descobrir

nous significats que es podrien incloure en l'obra definitiva.

Un exemple va ser el treball d'Atempo, *Pulso*, que construeix una fina dramàturgia sobre la transsexualitat construint una relació d'exercicis acrobàtics. Abans d'estrenar-se en la Fira Trapezi, se'n va fer una representació amb alumnes d'institut. I va cloure's amb un debat sobre la transsexualitat, però amb comentaris reveladors com ara el d'una noia que va veure la verge quan l'acrobata (amb un paper dominant) es posava una tela sobre el cap, com si fos un vel...